

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 25 kwietnia 2025 r.

Poz. 4622

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.298.2025 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 kwietnia 2025 r.

Rada Powiatu w Bełchatowie

Na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 i 1907)

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 2 uchwały Nr XI/71/2025 Rady Powiatu w Bełchatowie z dnia 26 marca 2025 r. w sprawie ustalenia zasad przyznawania i wysokości diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych Powiatu Bełchatowskiego.

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2025 r. uchwałą Nr XI/71/2025 Rada Powiatu w Bełchatowie ustaliła zasady przyznawania i wysokości diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych Powiatu Bełchatowskiego.

Postanowienia uchwały budziły zastrzeżenia organu nadzoru w zakresie § 3 ust. 2, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Powiatu zawiadomienia z 10 kwietnia 2025 r. znak: PNIK-I. 4131.298.2025.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Starosta Bełchatowski w piśmie z 17 kwietnia br. stwierdził, że Zarząd Powiatu w Bełchatowie uznaje zastrzeżenia organu nadzoru i wnosi o stwierdzenie nieważności § 3 ust. 2 przedmiotowej uchwały.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Delegacja ustawowa z art. 21 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym (dalej: ustawa) przewiduje upoważnienie dla organu stanowiącego powiatu do sprecyzowania reguł, na jakich przysługiwać będzie rekompensata (wyrównanie wydatków i strat) w związku z wykonywaniem mandatu radnego (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 4 sierpnia 2015 r., sygn. akt II SA/Op 252/15). W uchwale podejmowanej na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy przy ustalaniu diet w formie ryczałtu konieczne jest wprowadzenie regulacji przewidujących pomniejszenie określonej miesięcznie kwoty, z uwagi na niewykonywanie przez radnego obowiązków wynikających ze sprawowania mandatu. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowiskiem, dieta przysługująca radnemu jest świadczeniem kompensacyjnym, a nie pracowniczym, której istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji (por. wyrok NSA z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 406/14) i stanowi jedynie ekwiwalent z tytułu utraconych korzyści, jakich radny nie uzyskuje w związku z wykonywaniem mandatu. Celem diety jest więc zniwelowanie sytuacji, gdy radny ponosiłby majątkową szkodę z uwagi na pełnienie funkcji społecznej (por. Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, red. dr Sebastian Gajewski, dr Aleksander Jakubowski, C.H. Beck 2018).

Organ nadzoru podziela również stanowisko wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2022 r. sygn. akt III OSK 5279/21, że systemowo dieta radnego została ukształtowana w taki sposób, że nie stanowi ona wynagrodzenia za pracę, albowiem radny pełni funkcję społecznie, a fakt wykonywania mandatu nie skutkuje ani nawiązaniem stosunku pracy z gminą (miastem), ani też nawiązaniem z nią umowy cywilnoprawnej. Dieta ma stanowić ekwiwalent utraconych korzyści (np. pomniejszonego wynagrodzenia za pracę w związku z obecnością na sesji rady), jakich radny nie uzyskuje w związku z wykonywaniem mandatu przedstawicielskiego. Nie może więc być także traktowana w kategorii przywileju. Jej celem jest zabezpieczenie prawidłowego i efektywnego wykonywania mandatu radnego. Nie budzi przy tym wątpliwości, że możliwe jest różnicowanie wysokości diet w zależności od funkcji pełnionych przez radnego.

Przepis ust. 2 w art. 21 ustawy zobowiązuje radnego do udziału w pracach organów powiatu oraz tych jednostek organizacyjnych, do których został wybrany lub desygnowany. Radny ma obowiązek brania czynnego udziału radnego w posiedzeniach rady, zarządu, komisji rady, organów związku powiatu itp., wyrażający się przede wszystkim udziałem w głosowaniach. Po stronie radnego w sytuacji absencji nie występuje zatem żaden wydatek, czy strata niezbędna do zrekompensowania (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 10 października 2024 r., sygn. akt III SA/Gd 367/24).

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie organu nadzoru ograniczenie w § 3 ust. 2 uchwały możliwości zmniejszenia diety tylko o 20% diety za nieobecności na posiedzeniach Zarządu Powiatu, bez względu na ilość posiedzeń zarządu powiatu w miesiącu, stoi w sprzeczności z istotą diety jako świadczenia kompensacyjnego, zaś obniżenia diety powinny odnosić się do każdorazowego przypadku nieobecności na posiedzeniu zarządu powiatu, czy też na sesji lub komisji rady, gdyż radny powiatu będzie miał prawo do pozostałej części diety pomimo niewykonywania czynności związanych z jego funkcją, a co nie spowodowało u niego jakiegokolwiek uszczuplenia majątku.

Mając na uwadze powyższe, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego we wskazanej części jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Zarząd Powiatu w Bełchatowie